

Nr 634

Av herr Nyman, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 79, angående anslag för budgetåret 1963/64 till socionomutbildning.

(Lika lydande med motion nr 782 i Andra kammaren)

Vårt land intar en internationellt sett framskjuten ställning inom socialvård och socialpolitik. Omkring en sjundedel av nationalinkomsten lägges ner på socialpolitiska åtgärder av olika slag. Samhällets anslag till socialforskning är däremot ytterst blygsamt, vilket varit till nackdel för reformarbetet. Våra grannländer är bättre rustade än vårt eget land i detta hänseende.

Många socialpolitiska områden och frågor behöver systematiskt bearbetas såsom åldringsvården, alkoholistvården, ungdomsbrottsligheten, arbets- och samhällsmiljöernas inverkan på mänsklig anpassning etc.

Behovet av en intensifierad och planmässig forskning, som kan ligga till grund för socialpolitiska åtgärder, har i olika sammanhang framhållits och bekräftats i riksdagen. Remissinstanserna för socionomutbildningskommitténs betänkande om »Socionomutbildningen» (SOU 1962: 45) synes vara eniga om detta behov. Departementschefen framhåller i proposition nr 79/1963 att frågan om en förstärkning av den sociala forskningens resurser är ett spörsmål av största vikt. Han anser dock att frågan behöver ytterligare utredas med hänsyn till forskningens organisation och lokalisering samt knappheten på personella och materiella tillgångar. Den socialpolitiska kommittén kommer att behandla frågan i ett större sammanhang i sin utredning om den sociala forskningens omfattning och organisation. Enligt motionärens uppfattning är det önskvärt att en utredning klarlägger vilka sociala forskningsbehov vi har och hur forskningsinsatserna skall samordnas innan ställning toges till den sociala forskningens omfattning, organisation och samordning med socialinstitut och universitet eller om den skall bedrivas som i Danmark vid ett fristående forskningsinstitut.

I detta sammanhang vill jag framhålla att frågan om den arbetsvetenskapliga forskningens förstärkning och samordning är av största vikt, vilket framhållits i folkpartimotioner sedan år 1951. Jag anser, att den arbetsvetenskapliga och sociala forskningen har så många beröringspunkter att utredningen borde söka åstadkomma en samordning av dessa närbesläktade discipliner, vilket skett i våra grannländer, t.ex. i Danmark.

Med stöd av ovan anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära att socialpolitiska kommittén genom tilläggsdirektiv får i uppgift att vid sidan av utredningen om den sociala forskningens uppgifter och organisation även utreda den arbetsvetenskapliga forskningens samordning med den sociala.

Stockholm den 26 mars 1963

Sven Nyman